

Publicerad 2015-09-01 11:33 av Respons

Segerns sötma

Min sårbarhet
och din sårbarhet
växte tillsammans
och vi njöt
av kärlekens
och vänskapens frukter

Men skammen
hade dolda sticklingar
och viskade i ditt öra
Du duger inte!
och i mitt öra
Vem tror du att du är?

Så för att skydda
en ömtålig planta
beväpnade vi oss
med varsin kniv

Ju mer vi högg och skar
desto mindre blev det kvar
av vår förening

Nu står vi som segrare
bägge två
var och en för sig
och blickar bortåt
åt var sitt håll
i en sönderskövlad trädgård

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Respons med Poeter.se id #17787 innehar upphovsrätten